

също се носят като амулети. Би било забележително, ако още в праисторически времена или в каменната ера Айона и Татария са били свързани от общи суеверия и традиции.

Циганите, както и християните в Сърбия носят лешници като фетиши или амулети, особено такива със сърцевидна форма (т.е. двойни). Лешникът бил символ на живота още в древността, тъй като съдържа семе – първопричината на поклъването и възпроизводството. Черупчестата обвивка наподобявала ковчеже или кутия и това само по себе си било мистичен символ. Затова и в древните гробове често се откриват лешници. Във всички страни се разказват множество истории, в които животът на някое същество или човек се свързва с лешник или яйце. В няколко приказки човекоядецът умира, когато бъде счупено определено яйце. В Граубюнден или Гришун³⁸⁰ разказват следната легенда:

„Живял някога близо до Фидерисау един богат селянин. Дошъл при него беден просяк, който напразно молил за милостиня. Тогава мъжът казал: „Ти не ми даваш нищо, но затова пък аз ще ти дам нещо. Ще задържиш съкровището си, дъщеря ти ще те надживее и години след нейната смърт духът ѝ няма да има покой, защото ще трябва да се грижи за него. Но ти давам този лешник. Засади го до онзи голям камък, глупако с каменно сърце. От лешника ще порасте дърво, а от дървото – пръчки, от тях люлка ще се направи, а в нея ще се люлее детето, което ще избави дъщеря ти от наказанието“. След смъртта на момичето привидение на бледа жена с тъмна коса било забелязвано да лети нощем близо до Фидерис и това в продължение на дълги години, защото много време е нужно на жълъда да се превърне в дъб. Но тъй като напоследък никой не я е виждал, смята се, че люлката е направена и че е родено детето неин избавител“.

В една много интересна статия, основана на събраните от Кунавин „Материали за изучаване на циганите“, А. Б. Елисеев

³⁸⁰ Граубюнден (Гришун, на романш) – днес най-големият и най-източен швейцарски кантон – *б. пр.*